

Protokół

6 posiedzenia 4. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego.
z dnia 27. lutego 1899 r.

Początek o godzinie 11 minut 15 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy
J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 120.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu
Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół piątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 27. lutego 1899, które przydzielono następującym komisjom.

Komisji petycyjnej Ls.: 562, 598, 615, 620, 668, 669;

Komisji budżetowej Ls.: 563, 564, 566, 569, 671, 572, 576, 579, 582, 583,

584, 588, 589, 593, 597, 600, 601, 602, 603, 604, 607, 608, 609, 611, 613, 614, 616, 617, 622, 623, 625, 626, 627, 629, 631, 632, 633, 638, 640, 642, 644, 645, 650, 654, 655, 658, 659, 661, 662, 667, 674, 675, 679, 681, 682, 683, 684.

Komisji drogowej Ls. 565, 591, 594, 636, 656.

Komisji szkolnej Ls.: 567, 570, 575, 577, 578, 581, 585, 586, 587, 590, 592, 596, 606, 610, 612, 619, 628, 630, 634, 637, 641, 643, 648, 649, 651, 653, 663, 677, 678, 680, 685, 686, 687, 688.

Komisji sanitarnej Ls.: 568, 618, 621.

Komisji kolejowej Ls.: 573.

Komisji kredytu włościańskiego Ls.: 574, 580.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 595, 599, 605, 635, 639, 647, 664, 665.

Komisji przemysłowej Ls.: 624, 676.

Komisji prawniczej Ls.: 652.

Marszałek po odczytaniu petycji Ls.: 654 Polskiego towarz. przyrodników im. Kopernika we Lwowie o subwencję na wydawnictwo czasopisma „Kosmos“ udziela rektorowi Kady'emu.

P. Kadyi nieobecny.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalej spis petycyj, które przydzielono komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. : 658 Komitetu budowy bursy jubileuszowej w Sanoku o subwencję przemawia p. Milan popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalej spis petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Marszałek przed przystąpieniem do porządku dziennego udziela głosu p. Wodzickiemu.

P. Wodzicki stawia formalny wniosek, by petycję Ls. 181 Zwierzchności gminnej w Dolnej wsi przydzieloną komisji administracyjnej na posiedzeniu d. 29. grudnia 1898, odstąpić Wydziałowi krajowemu jako komisji, a petycję Ls. 310. Tymka Kordziuka i Koziowa Matwija gospodarzy z Werbiża, przydzieloną komisji administracyjnej na posiedzeniu z dnia 30. grudnia 1898, odstąpić komisji prawniczej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, głosując nad każdą petycją oddzielnie.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy nadającej szpitalowi w Husiatynie prawo powszechności i publiczności.

Sprawozdawca p. Hoszard, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji sanitarnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Wójcika w sprawie założenia zakładu sadowniczego dla zachodniej części kraju pod Krakowem.

Przemawia p. Wójcik, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jednego posła na Sejm krajowy z kuryi większej posiadłości b. obwodu Rzeszowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stanisława Dąbskiego na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Rzeszowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Śniatynie koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I klasy Załucze—Ilińce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Śniatynie koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I klasy Załucze—Ilińce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I kl. Załucze—Ilińce Wydziałowi powiatowemu w Śniatynie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszty połączone

z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2 i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.

Konie, woły, krowy, mały, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gmin Rudniki i Ilince są zupełnie wolni od tych opłat mytniczych.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-

tania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje.

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z petycji Dra Józefa Kadyi, sekundaryusza szpitala powszechnego w Jaśle o policzenie mu do emerytury lat służby spędzonej w tym szpitalu przed 1. stycznia 1898.

Sprawozdawca p. Jakliński, uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwała na policzenie Drowi Józefowi Kadyj, sekundaryuszowi szpitala w Jaśle, przy wymiarze emerytury, lat służby spędzonej przy tym szpitalu przed dniem 1. stycznia 1898 r. z tem jednak zastrzeżeniem, że do wymiaru pięciolecia, lata te policzonemi być nie mogą.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia poręki kraju za wkładki w Galic. Kasie oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Biliński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy powziąć następujące uchwały :

U c h w a ł a A.

Art. I. Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przyjmuje porękę za wkładki w galicyjskiej Kasie oszczędności, a mianowicie poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych galicyjskiej Kasy oszczędności opro-

centowanie odpowiadające statutom Kasy i wypłatę kapitału.

Art. II. Poręka ta wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez c. k. Rząd tych zmian statutów Kasy, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne w interesie zabezpieczenia funduszu krajowego.

Art. III. Skoro fundusz rezerwowy galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie, ulokowany w papierach pupilarne ubezpieczeństwo mających, osiągnie wysokość 10% kapitału wkładkowego, może Sejm krajowy uchwalić, że porękę określoną w Art. I. uznaje za wygasłą.

Art. IV. Jak długo trwa gwarancya kraju w Art. I. określona, nie może stan kapitałów wkładkowych, w galicyjskiej Kasie oszczędności ulokowanych, przewyższać sumy 35 milionów zł. w. a. (70,000.000) koron.

Suma ta może być podwyższoną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

U c h w a ł a B.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zażądał od Towarzystwa galicyjskiej kasy oszczędności przeprowadzenia zmiany statutów Kasy w myśl następujących postanowień zasadniczych:

a) Wydział galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie (§. 46. statutów) składać się będzie z 12 członków, z których ośmiu wybiera Sejm krajowy na propozycją Wydziału krajowego bądź to z grona członków Towarzystwa Kasy, bądź z poza grona tegoż Towarzystwa.

b) Dyrekcya galicyjskiej Kasy oszczędności składać się będzie z dwóch lub trzech Dyrektorów płatnych, mianowanych przez marszałka krajowego na propozycją Wydziału Kasy i po wysłuchaniu zdania Wydziału krajowego.

Zastępstwo któregośkolwiek z Dyrektorów zarządza marszałek krajowy z pośród członków Wydziału Kasy.

Naczelnego buchaltera i syndyka Kasy mianuje marszałek krajowy na wniosek Wydziału Kasy i po wysłuchaniu zdania Wydziału krajowego.

Marszałek krajowy nie jest związany wnioskami Wydziału Kasy.

c) Kredyt na rachunek bieżący jest wzbroniony.

Pożyczki hipoteczne mogą być udzielane tylko do połowy wartości nieruchomości.

Dla pożyczek hipotecznych i dla eskontu weksli będzie w statutach ustanowionem pewne maximum, dla zakupna papierów pupilarnych pewne minimum w stosunku procentowym do sumy wkładek.

d) Wszelka zmiana statutów, tudzież regulaminów i instrukcyj nastąpić może tylko za zgodą Wydziału krajowego i winna być podaną do wiadomości Sejmu.

e) Coroczne zamknięcie rachunków i bilans przedkładać będzie Kasa Sejmowi krajowemu za pośrednictwem Wydziału krajowego.

Ostateczne absolutorium za zamknięcie rachunków uchwała Sejm krajowy na wniosek Wydziału krajowego.

f) Dopóki fundusz rezerwowy, po strąceniu wartości własnego gmachu Kasy, nie dosięgnie wysokości przynajmniej 5% kapitału wkładkowego, cały zysk coroczny wpływać ma do tegoż funduszu.

Gdy fundusz rezerwowy wynosić będzie przynajmniej 5% wkładek, wpływać ma przynajmniej połowa czystego zysku do funduszu rezerwowego, druga zaś połowa może być za przyzwoleniem Sejmu krajowego użytą na cele dobroczynne i ogólnie peżyteczne.

Fundusz rezerwowy winien być lokowanym wyłącznie w papierach, mających ubezpieczeństwo pupilarne; w razach potrzeby nadzwyczajnej mogą być te papiery lombardowane lub sprzedane.

g) Uchwała Walnego Zgromadzenia o rozwiązaniu Towarzystwa galicyjskiej Kasy oszczędności wymaga zatwierdzenia Sejmu krajowego na wniosek Wydziału krajowego.

h) Do zbadania zdolności kredytowej przy pożyczkach wekslowych ustanowieni być mają cenzorowie wekslowi.

i) Wszelkie postanowienia o ingerencji Sejmu i Wydziału krajowego pozostają w mocy tak długo, jak długo, trwa gwarancja kraju.

R e z o l u c y a I.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę kwestyą przyjęcia galicyjskiej kasy oszczędności na kraj, ewentualnie przeprowadził rokowania z c. k. rządem, i z towarzystwem Kasy, a sprawozdanie w tym przedmiocie przedłożył Sejmowi.

R e z o l u c y a II.

Wzywa się c. k. Rząd, by urządził jak najściślejszy nadzór nad kasami oszczędności i określił szczegółowo obowiązki komisarzy rządowych.

Petycja do L. 553. Związku Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych zostaje sprawozdaniem tem załatwioną.

Izba przystępuje do rozprawy ogólnej.

Na zapytanie Marszałka oświadczają zapisani do głosu mowcy pp. Okuniewski, Nowakowski, że przemawiać będą przeciw wnioskowi komisji budżetowej, zaś pp. Czaykowski Władysław Wiktor, Potocki Andrzej, Dzieduszycki Wojciech, Zajęzkowski, Rotter za wnioskami komisji budżetowej, a p. Bernadzikowski oświadcza, że przemawiać będzie za wnioskami komisji tylko warunkowo.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Czaykowski Władysław Wiktor.

Przemawia p. Nowakowski.

Przemawia p. Potocki Andrzej.

Przemawia p. Vayhinger.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Dzieduszycki Wojciech.

Przemawia p. Zajęzkowski.

Sekretarz p. Urbański wnosi zamknięcie rozprawy.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu są zapisani pp. Rotter, Tarnowski Stanisław, Stadnicki, Żardecki.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Tarnowski Stanisław.

Przemawia p. Stadnicki Stanisław.

Przemawia p. Żardecki.

Marszałek oświadcza, iż rozprawa ogólna jest zamknięta.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Kazimierz Badeni.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Sanguszko.

Ro zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca p. Biliński.

Marszałek oznajmia, iż odracza posiedzenie do godziny 8 wieczór.

Izba przyjmuje bez rozprawy powyższe oświadczenie Marszałka.

Przerwa posiedzenia o godzinie 3. m. 15. po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 27. lutego 1899 r.

Początek o godzinie 8. m. 30. wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót odroczone posiedzenie.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji budżetowej, w przedmiocie udzielenia poręki kraju za wkładki w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Biliński odczytuje:

U c h w a ł a A.

Art. I. Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem przyjmuje porękę za wkładki w galicyjskiej Kasie oszczędności, a mianowicie poręcza posiadaczom książeczek wkładowych galicyjskiej Kasy oszczędności oprocentowanie odpowiadające statutom Kasy i wypłatę kapitału.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Wachnianin.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała art. I. uchwały A. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II. Poręka ta wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez c. k. Rząd tych zmian statutów Kasy, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne w interesie zabezpieczenia funduszu krajowego.

Izba uchwała art. II. zgodnie z wnioskiem komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. III. Skoro fundusz rezerwowy galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie,

ulożony w papierach popularne ubezpieczeństwo mających, osiągnie wysokość 10% kapitału wkładowego, może Sejm krajowy uchwalić, że porękę określoną w Art. I. uznaje za wygasłą.

Izba uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV, Jak długo trwa gwarancja kraju w Art. I. określona, nie może stan kapitałów wkładowych, w galicyjskiej Kasie oszczędności ulokowanych, przewyższać sumy 35 milionów zł. w. a. (70,000,000 koron).

Suma ta może być podwyższoną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy Art. IV zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U c h w a ł a B.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zażądał od Towarzystwa galicyjskiej Kasy oszczędności przeprowadzenia zmiany statutów Kasy w myśl następujących postanowień zasadniczych:

a) Wydział galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie (§. 46 statutów) składać się będzie z 12 członków, z których ośmiu wybiera Sejm krajowy na propozycją Wydziału krajowego bądź to z grona członków Towarzystwa Kasy, bądź z poza grona tegoż Towarzystwa.

Przemawia p. Bojko i wnosi następującą poprawkę:

Uchwała B. lit. a) ma opiewać:

a) Wydział galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie (§. 46. stat.) składać się będzie z 12 członków a mianowicie:

z 8. członków wybranych przez Sejm krajowy po dwóch z każdej kuryi i dwóch przez cały Sejm bądźto z grona członków Towarzystwa kasy, bądź z poza grona tegoż Towarzystwa ;

z 4. członków wybranych przez Walne Zgromadzenie Towarz. Kasy z pośród swoich członków.

Izba popiera poprawkę p. Bojki.

Przemawia p. Hamorak i wnosi poprawkę aby do wniosku p. Bojki do uch. B. lit. a) dodać następujące słowa :

„Z równomiernem uwzględnieniem obu narodowości“.

Przemawia p. Rotter.

Izba popiera poprawkę p. Hamoraka.

Przemawia p. sprawozdawca po zamknięciu rozprawy.

Marszałek oświadcza, iż podda pod głosowanie przedewszystkiem poprawkę p. Bojki, następnie, w razie gdyby Izba ją uchwaliła, poprawkę p. Hamoraka, a wreszcie wniosek komisji.

Izba w głosowaniu odrzuca poprawkę p. Bojki.

Marszałek konstatuje, że za poprawką p. Bojki głosowało 39 posłów i oświadcza, iż wobec odrzucenia poprawki p. Bojki, upadła tem samem poprawka p. Hamoraka.

Izba uchwała Uch. B. lit. a) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

b) Dyrekcyja galicyjskiej Kasy oszczędności składać się będzie z dwóch lub trzech Dyrektorów płatnych, mianowanych przez marszałka krajowego na propozycję Wydziału Kasy i po wysłuchaniu zdania Wydziału krajowego.

Zastępstwo któregokolwiek z Dyrektorów zarządza marszałek krajowy z pośród członków Wydziału Kasy.

Naczelnego buchaltera i syndyka Kasy mianuje marszałek krajowy na wniosek Wydziału Kasy i po wysłuchaniu zdania Wydziału krajowego.

Marszałek krajowy nie jest związany wnioskami Wydziału Kasy.

Przemawia p. Wójcik i wnosi, by lit. b) opiewała w sposób następujący :

b) Dyrekcyja galicyjskiej Kasy oszczędności składać się będzie z trzech dyrektorów płatnych, mianowanych przez Wydział krajowy na propozycję Wydziału Kasy.

Zastępstwo któregokolwiek z Dyrektorów zarządza Wydział krajowy na wniosek Wydziału Kasy.

Naczelnego buchaltera i syndyka Kasy mianuje Wydział krajowy na wniosek Wydziału Kasy.

Izba popiera wniosek p. Wójcika.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Vayhinger.

Marszałek oznajmia, iż p. Dunajewski wnosi zamknięcie dyskusji.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. sprawozdawca, po zamknięciu rozprawy.

Izba odrzuca wniosek p. Wójcika.

Marszałek konstatuje, iż za wnioskiem p. Wójcika głosowało 49 posłów, przeciw 64 posłów.

Izba uchwała Uch. B. lit. b) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

c) Kredyt na rachunek bieżący jest wzbroniony.

Pożyczki hipoteczne mogą być udzielane tylko do połowy wartości nieruchomości.

Dla pożyczek hipotecznych i dla eskontu weksli będzie w statutach ustanowionem pewne maximum, dla zakupna papierów pupilarnych pewne minimum w stosunku procentowym do sumy wkładek.

Izba uchwała Uch. B. lit. c) zgodnie z wnioskiem komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

d) Wszelka zmiana statutów, tudzież regulaminów i instrukcyj nastąpić może tylko za zgodą Wydziału krajowego i winna być podana do wiadomości Sejmu.

Izba uchwała Uch. B. lit. d) zgodnie z wnioskiem komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

e) Coroczne zamknięcie rachunków i bilans przedkładać będzie Kasa Sejmowi krajowemu za pośrednictwem Wydziału krajowego.

Ostateczne absolutorium za zamknięcia rachunków uchwała Sejm krajowy na wniosek Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy Uch. B. lit. C) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

f) Dopóki fundusz rezerwowy, po strąceniu wartości własnego gmacha Kasy, nie osiągnie wysokości przynajmniej 5% kapitału wkładowego, cały zysk coroczny wpływać ma do tegoż funduszu.

Gdy fundusz rezerwowy wynosić będzie przynajmniej 5% wkładek, wpływać ma przynajmniej połowa czystego zysku do funduszu rezerwowego, druga zaś połowa może być za przyzwoleniem Sejmu krajowego użyta na cele dobroczynne i ogólnie pożyteczne.

Fundusz rezerwowy winien być lokowanym wyłącznie w papierach, mających bezpieczeństwo pupilarne; w razach potrzeby nadzwyczajnej mogą być te papiery lombardowane lub sprzedane.

Przemawia p. Wodzicki i prosi p. sprawozdawcę o wyjaśnienie, jak należy rozumieć słowa, zawarte w ostatnim ustępie lit. f) Uch. B. „potrzeby nadzwyczajnej“ i kto będzie decydował, czy taka „nadzwyczajna potrzeba“ zachodzi.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i udziela wyjaśnienia.

Izba uchwała Uch. B. lit. f) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

g) Uchwała Walnego Zgromadzenia o rozwiązaniu Towarzystwa galicyjskiej Kasy oszczędności wymaga zatwierdzenia Sejmu krajowego na wniosek Wydziału krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy Uch. B. lit. g) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

h) Do zbadania zdolności kredytowej przy pożyczkach wekslowych ustanowieni być mają cenzorowie wekslowi.

Izba uchwała bez rozprawy Uch. B. lit. h. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

i) Wszelkie postanowienia o ingerencji Sejmu i Wydziału krajowego pozostają w mocy tak długo, jak długo trwa gwarancja kraju.

P. Sprawozdawca dodaje, że w myśl zapadłej uchwały Izby do lit. b) należy do lit. i) dodać dwa słowa „Marszałka krajowego“, tak że obecnie lit. i) ma brzmienie w sposób następujący:

i) Wszelkie postanowienia o ingerencji Sejmu, Marszałka krajowego i Wydziału krajowego pozostają w mocy tak długo, jak długo trwa gwarancja kraju.

Izba uchwała bez rozprawy Uch. B. lit. i) zgodnie z wnioskiem komisji oraz z dodaniem słów „Marszałka krajowego“.

Sprawozdawca czyta:

Re z o l u c y a I.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozważę kwestyą przejęcia galicyjskiej Kasy oszczędności na kraj, ewentualnie przeprowadził rokowania z c. k. rządem i z towarzystwem Kasy, a sprawozdanie w tym przedmiocie przedłożył Sejmowi.

Izba uchwała bez rozprawy rezolucyę I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Re z o l u c y a II.

Wzywa się c. k. Rząd, by urządził jak najściślejszy nadzór nad kasami oszczędności i określił szczegółowo obowiązki komisarzy rządowych.

Izba uchwała bez rozprawy rezolucyę II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Petycja do L. 553 Związku Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych zostaje sprawozdaniem tem załatwioną.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż p. Żardecki zgłosił następującą rezolucyę III. do wniosku komisji:

Re z o l u c y a III.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy zmianie statutu galicyjsk. Kasy oszczędności domagał się od Towarzystwa zamieszczenia w statucie tego rodzaju postanowień, któreby dawały zupełną rękojmię, że w instytucji przez kraj poręczonej nasze rolnictwo, rękodzieła, przemysł i handel bezpośrednio czy też za pośrednictwem spółek jak Towarzystwa wytwórcze, handlowe, spółki rolnicze, Towarzystwa zaliczkowe i Kasy systemu Raiffeisena, będą miały zabezpieczony dogodny i obfity kredyt.

Izba popiera rezolucyę p. Żardeckiego.

Przemawia p. Kramarczyk zgłaszając osobną rezolucyę.

Marszałek przerywa p. Kramarczykowi oświadczając, iż obecnie toczy się debata nad rezolucyą p. Żardeckiego, a p. Kramarczykowi dla wniesienia jego rezolucji, udzieli głosu później.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucyę p. Żardeckiego.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą rezolucyę IV-tą:

„Wzywa się c. k. Rząd do jak najenergiczniejszego postępowania w celu wykrycia winnych i pociągnięcia do jak najsurowszej odpowiedzialności moralnej i materalnej tych osób, którym bezpośrednio nadzór w czasie popełnionych nadużyć w Kasie galicyjskiej powierzonym był.

Izba popiera rezolucyę p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca rezolucyę p. Kramarczyka.

Marszałek konstatuje, iż za rezolucyą p. Kramarczyka głosowało 39 posłów, przeciw niej 59 posłów.

Izba przystępuje do trzeciego czytania uchwały A.

Przemawia pod względem formalnym p. Bernadzikowski i wnosi imienne głosowanie.

Izba odrzuca wniosek p. Bernadzikowskiego.

Marszałek konstatuje, iż za wnioskiem p. Bernadzikowskiego głosowało 23 posłów.

Przemawia p. Niebyłowiec.

Po zamknięciu rozprawy pod względem formalnym odczytuje p. sprawozdawca

U c h w a ł a A.

Art. I. Kraj Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przyjmuje porękę za wkładki w galicyjskiej Kasie oszczędności, a mianowicie poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych galicyjskiej Kasy oszczędności oprocentowanie odpowiadające statutom Kasy i wypłatę kapitału.

Art. II. Poręka ta wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez c. k. Rząd tych zmian statutów Kasy, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne w interesie zabezpieczenia funduszu krajowego.

Art. III. Skoro fundusz rezerwowi galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie, ulokowany w papierach pupilarne ubezpieczeństwo mających, osiągnie wysokość 10% kapitału wkładkowego, może Sejm krajowy uchwalić, że porękę określoną w Art. I. uznaje za wygasłą.

Art. IV. Jak długo trwa gwarancja kraju w Art. I. określona, nie może stan kapitałów wkładkowych, w galicyjskiej Kasie oszczędności ulokowanych, przewyższać sumy 35 milionów zł. w. a. (70.000.000 koron).

Suma ta może być podwyższoną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

Izba uchwała uchwałę A. art. I. II. III., IV., w trzecim czytaniu, głosując nad każdym artykułem oddzielnie.

Marszałek oświadcza, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego Rządu

w sprawie trafiki Kółka rolniczego
w Brandwicy.

Jeszcze 15. marca 1897, a więc przed dwoma laty wniosło Kółko rolnicze w Bran-

dwicy podanie do Dyrekcji skarbu w Rzeszowie o trafikę.

Przedsięwzięto wstępne dochodzenia, spisano protokoły, interesowani złożyli żądane kwoty na wadyum, potem na stemple potrzebne, rzekomo na upoważnienie] dla trafikanta mimo to upoważnienia na otwarcie trafiki jak nie było tak nie ma, a żyd mający trafikę przy propinacyi jawnie się przechwala (jak o tem Związek chłopski z 21. lutego 1899 donosi), że Kółko rolnicze mimo to nie będzie miało trafiki.

Raczy W. Rząd wyjaśnić to dziwne postępowanie Dyrekcji Skarbu.

Lwów, dnia 27. lutego 1899.

St. Potoczek,
Interpelujący.

Okuniewski, Średniawski, Bernadzikowski, Olpiński, Soleski, Ostapczuk, Kramarczyk, Styła, Data, Bojko, Warzecha, Szwed, Krempa, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Barwiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski, odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Zważywszy, że przeznaczona przez Wysoki Sejm kwota 100.000 zł. na bezzwrotne zasiłki dla gmin przy budowie szkół po myśli art. 9. ust. z dnia 24. kwietnia 1894 Nr. 49. zaledwie w małym bardzo stopniu czyni zadość swemu przeznaczeniu i naraża znaczniejszą liczbę gmin na przykry zawód i dotkliwie straty;

zważywszy, że szczupłość funduszu zapomogowego czyni przepisy art. 9. powołanej wyżej ustawy niewykonalne;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Podnosi się dotacją na bezzwrotne zasiłki dla gmin na budowę szkół w ciągu następnych 2 lat do kwoty 200.000 zł.

2. Pierwszą ratę na ten cel to jest 50.000 zł. wstawia się do budżetu na rok 1899.

Antoni Styła,
wnioskodawca.

Krempa, Kramarczyk, Szwed, Data. Bojko, Wójcik, Milan, Warzecha, Bernardzikowski, Potoczek, Żardecki, Ostapczuk, Średniawski, Dr. Olpiński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że moc obowiązująca ustawy państwowej z dnia 26. grudnia 1893. o ulgach należnościowych przy konwersyi długów trwa tylko do końca roku bieżącego;

że obniżenie stopy procentowej, które rzeczona ustawa ułatwia, z natury rzeczy dokonuje się tylko powoli, a jest niewątpliwie w interesie kraju i państwa zapewnić dalszy tok akcji konwersyjnej przez utrzymanie i nadal istniejących ulg należnościowych:

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby zawczasu wyjednał przedłużenie mocy obowiązującej ustawy z dnia 26. grudnia 1893. Nr. 209. Dz. pr. p. o ulgach należnościowych przy konwersyi długów na dalsze lata.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1899.

Skałkowski,
wnioskodawca.

Marchwicki, Goldman, Lubomirski, Starzyński, Sala, Bielański, T. Merunowicz, Fr. Rozwadowski, Białokórski, Tyszkowski, Wereszczyński, Stadnicki, Gnoiński, Biliński, dr. Czaykowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następujące interpelacye do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana komisarza Rządowego

W gminie Chmielów pow. tarnobrzezkiego odbyły się wybory do rady gminnej, a że wybory te nie wypadły po myśli naczelnika gminy, wniesiono z jego inicjatywy protest jeszcze 4. grudnia 1897, r.

Protest ten do dzisiejszego dnia nie został załatwiony. Tymczasem w gminie tej odbywa się gospodarka samowolnie ot tak, jak się p. wójtowi Janowi Ordonowi podoba, który publicznie oświadczył, że będzie urzędował jeszcze lat 20, a nikt go nie potrafi z urzędu wójta usunąć.

A jakie się dzieją tamże nadużycia, wystarczy przytoczyć dwa następujące przykłady:

Jan Ordon pozwolił ze stawu gminnego wozić lód do chmielowskiego dworu, bez porozumienia się z radą gminną, za której gmina dawniej miała wynagrodzenie. Jan Ordon sprzedał kawałek gruntu gminnego bez uchwały rady gminnej, a gdy się radni o tem dowiedzieli, poszli do niego z zapytaniem, dlaczego sprzedaż pastwiska samowolnie dokonał, odpowiedział tenże, „że on do takich rzeczy rady gminnej nie potrzebuje“.

Nadto po pijanemu sprawy gminne w karczmie załatwia. Gospodarka tedy obecnego wójta jest krzywdzącą gminę z powyż przytoczonych okoliczności, a jednak do dziś ani nie załatwiono rekursu i nadużycia dzieją się dalej, lubo że gmina Chmielów złożyła komisyjne koszta ani w tym wypadku nie zarządzone. Zważywszy, że postępowanie władz kompetentnych nie rozstrzyganiem w swym czasie rekursów rujnuje majątek gminy przez co gubi się u członków gminy ufność do Rządu.

Zapytujemy się tedy JW. Pana Komisarza Rządowego, czy niezałatwienie rekursów aż po dwu latach jest na miejscu i kiedy zechce pouczyć władze podwładne o wykonywaniu ustaw zasadniczych, by od podobnych wypadków rujnowania gmin uwolnić.

Lwów, dnia 27. lutego 1899.

Interpelujący
Franciszek Krempa.

Niebyłowiec, Szwed, Średniawski, Okuniewski, Bernadzikowski, Styła, Kramarczyk, Warzecha, Wójcik, Bojko, Data, Potoczek, Milan, Żardecki.

Interpelacja
do c. k. Rządu.

Skarżą się nasi ludzie, jadący do Prus przez stacyę w Oświęcimie, na brutalne postępowanie pruskich urzędników granicznych w Oświęcimie na wyzywanie ich takimi przezwiskami, jak: „ty polska świno“, „ty wole“, i t. d. Postępowanie to jest tem więcej oburzające, że dzieje się to na obszarze jeszcze austriackim.

Czy wiadome jest Wys. Rządowi to postępowanie pruskich urzędników? Jakie środki przedsięwziął Rząd, albo zamysła przedsięwziąć celem ochrony swoich obywateli.

Lwów, dnia 27. lutego 1899.

Interpelujący;
Warzecha Maciej.

Data, Styła, Milan, Wójcik, Krempa, Średniawski, Kramarczyk, Bojko, Żardecki, Soleski, Dr. Olpiński, Szwed, Potoczek, Ochrymowicz, Michalski.

Marszałek oznajmia, iż interpelacje te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego:

Interpelacja
do Wysokiego Wydziału krajowego.

W roku 1897 dnia 6. lutego został uchwalony przez Wys. Sejm następujący wniosek;

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał możliwość zaprowadzenia szkoły kapelusznickiej w Myślenicach, mając na względzie szkołę o szerszym zakresie t. j. z użyciem motorów mechanicznych i by po porozumieniu się z tamtejszą gminą, wstępne poczynił kroki, a na najbliższej sesji sejmowej odpowiednio przedstawił wnioski“.

Otóż ta najbliższa sesja sejmowa odbyła się w r. 1898, a teraz mamy już rok 1899, lecz w sprawozdaniu Wydziału krajowego nie widzimy o tem ani wzmianki, pomimo, że gmina miasta Myślenie już dwa razy o to się upominała, a mianowicie raz dnia 31. marca, a drugi dnia 1. listopada 1898 r.

Zważywszy, że sprawa ta dla miejscowego, a nawet krajowego przemysłu kapelusznickiego jest nader ważną,

zważywszy, że uchwały Wys. Sejmu nie powinny być tak pomijane, zapytują podpisani:

Czy Wys. Wydział krajowy robił starania w tym kierunku? i czy myśli je w przyszłości przedsięwziąć? ażeby tak ważny przemysł podźwignąć i żeby uchwale Sejmu zadość uczynić.

Lwów dnia 27. lutego 1899.

Interpelujący:
A. Średniawski.

Krempa, Bernadzikowski, Styła, Data, Bojko, Kramarczyk, Warzecha, Szwed, Okuniewski, Potoczek, Solecki, Dr. Olpiński, Niebyłowiec, Ostapczuk, Słotwiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

W zastępstwie sekretarza p. Karatnickiego, odczytuje p. Okuniewski następujący wniosek.

W n i o s e k

W powiecie Kossowskim, gdzie według obliczenia statystycznego jeden doktor medycyny przypada na 383 kilometrów kwadratowych, jedna apteka na 959 kilometrów kwadratowych, gdzie śmiertelność i liczba nieżywo urodzonych dzieci dochodzi do najwyższego w całym kraju procentu, niema ani jednego szpitala.

Nasz lud górski, kwitnący niegdyś zdrowiem, zdziesiątkowały w dodatku w ostatnich latach choroby weneryczne do tego stopnia, że lekarzowi okręgowemu w Żabiu zdarza się nie rzadko spotkać całe familie, — od starca do dwuletnich dzieci — zarażonych temi chorobami.

Najbliższe szpitale w Kołomyi i w Czerniowcach, dokąd chorych przymusowo się odstawia, a oni tymczasem z drogi uciekają, oddalone są po kilkanaście mil od chorych, którzy zresztą w ciemności swojej nie mają zaufania do lekarzy, powierzając się swoim wróżbitom, znachorom t. j. tak zwanym „bogom“.

W skutek takich stosunków sanitarnych, wymiera w naszych oczach ród huculski nad Czarnym Czeremoszem. — Podpisani wnoszą zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by jak najrychlej zbadał stosunki sanitarne powiatu Kosowskiego, zwłaszcza w okręgu sądowym Żabiowskim i wobec wykazanej naglącej potrzeby przystąpił do założenia szpitala w Żabiu.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1899.

Wnioskodawca:
Dr. Okuniewski w. r.

Kulezycki, Barwiński, Ochrymowicz, Niebyłowiec, Zajączkowski, Karatnicki, Wachnianin, Nowakowski, Krempa, Styła, Bojko, Dr. Bernadzikowski, Data, Średniawski, Żardecki, Dr. Olpiński, Potoczek, Warzecha, Kramarczyk, W. Szwed.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a do Wysokiego c. k. Rządu we Lwowie.

Rada szkolna miejscowa w Barcicach nie może się doczekać rozstrzygnięcia, kto ma utrzymywać budynki gospodarcze na gruncie szkolnym w Barcicach, z którego dochód nie do funduszu miejscowego, ale do funduszu krajowego jest wliczony.

Pięć lat czeka Rada szkolna miejscowa a tymczasem stodoła zgnije bez dachu.

Podpisani mają zaszczyt zapytać Wysocki c. k. Rząd, jaka jest przyczyna tak długiej zwłoki.

Lwów dnia 27. lutego 1899.

Interpelujący;
Data.

Kramarczyk, Dr. Bernadzikowski, Styła, Milan, Bojko, Niebyłowiec, Warzecha, Średniawski, Krempa, Szwed, Potoczek, Dr. Olpiński, Ostapczuk, Okuniewski, Barwiński, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Zważywszy, że w wielu wypadkach postępowanie władz skarbowych przy wy-

miarze podatku osobisto-dochodowego jest powodem nader licznych i często uzasadnionych zażaleń, a podatek ten jest wymierzany niejednokrotnie w wysokości wcale nieodpowiadającej rzeczywistym stosunkom;

zważywszy, że rekursa wniesione przeciwko niesprawiedliwemu wymiarowi podatku osobisto-dochodowego za rok 1898 dotychczas nie zostały nawet przedłożone komisji rekursowej — gdyż ta komisja wcale nie została zwołana;

zważywszy, że pomimo niezłatwienia rekursów, wymierzony niesprawiedliwie i bezpodstawnie podatek osobisto-dochodowy jest egzekwowany — co jest wielce krzywdzące dla kontrybuentów;

zważywszy, że przy wymiarze podatku zarobkowego władze skarbowe odmawiają Towarzystwom zaliczkowym przyznawania ulg dozwolonych ustawą, uważając zupełne dowolnie eskont weksli, jako czynność, wykluczającą owe ulgi ustawowe; podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby pouczył organa wykonawcze władz skarbowych, że przedmiotem orzeczenia komisji szacunkowej przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego jest w myśl §. 209 ustawy z 25. października 1896 r. fasya przez kontrybuenta przedłożona — nie zaś tylko ostateczna cyfra z tej fasyi wynikająca, że zatem należy zawsze komisji szacunkowej przedkładać do rozpatrzenia fasye w całej osnowie.

II. Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił krajowej władzy skarbowej w myśl art. 61 ustęp 8. rozporządzenia wykonawczego z 24. kwietnia 1897 zwoływać krajową komisję rekursową skoro tylko jest zebrany dostateczny materiał do jej urzędowania, tudzież aby zarządził zwołanie tej komisji celem załatwienia wniesionych w r. 1898 rekursów, przeciw wymiarowi podatku osobisto-dochodowego.

III. Wzywa się c. k. Rząd, aby wstrzymał egzekucję podatku osobisto-dochodowego co do tej kwoty, która stanowi podwyższenie wymiaru po nad kwotę przez opodatkowanego w jego fasyi zeznaną — a to aż do załatwienia rekursu przez komisję rekursową — o ile rekurs takowy wniesiony został.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby uwolnił Towarzystwa zaliczkowe i kredytowe od niesprawiedliwego opodatkowania, wynikającego ztąd, że władze skarbowe — wekslowe pożyczki traktują jako operację kredytową, wykluczającą korzystanie z ulg w podatku zarobkowym, przyznanych §§. 85 i 100 ustawy z dnia 25 października 1896 r

Lwów, dnia 25. lutego 1899.

Wnioskodawca:

Męciński.

Stadnicki, Brykczyński, Czartoryski, Lubomirski, Starzyński, Rozwadowski, Dr. Czaykowski, Kraiński, Pilat, Gnoiński, Sala, Onyszkiewicz, Skałkowski, Schnell, Biliński, Białoskórski, Hupka, Urbański, Stanisław Niezabitowski, Zoll, Szeptycki, Rapoport, Zdzisław Skrzyński, W. Czaykowski, Klemens Dzieduszycki, Artur Cielecki, Sozański, Trzeciecki, Kozłowski, Romer, Abrahamowicz, St. Tarnowski, Gorayski, Vivien, Wodzicki, Adam Skrzyński, Wojciech Dzieduszycki, Karol Dzieduszycki, Rotter, Scipio, Dąbski, Dr. Bernadzikowski, Dr. Olpiński, Tyszkowski, Bednarski, Cieński, Bojko, Milan, Michalski, Wójcik, Jordan, Gniewosz, Wiśniewski, Rayski, Stecki, Sanguuszko, Hoszard, Słotwiński, Soleski, Styła, Emil Torosiewicz, Żardecki, Dworski, Goldman, Szwed, Data, Warzecha, Kramarczyk, Merunowicz, Jakliński, Fruchtmann, Krempa, Jabłoński, Zaleski, Vayhinger, Potocki, Binder, Rudrof, Kazimierz Badeni, Okuniewski, Bielański, Witołd Niezabitowski, Szeliski, Zagórski, Barwiński, Kostheim, Czech.

W n i o s e k.

Na nowo otwartych szlakach kolei wschodnio galicyjskiej, a mianowicie Wygnanka-Skała-Iwanie puste i Biała Czortkowska-Zaleszczyki ustanowione zostały taryfy dla przewozu osób i towarów nieproporcjonalnie wysokie, o wiele wyższe, jak na szlaku Tarnopol-Kopeczyńce tejże samej kolei wschodnio-galicyjskiej;

zważywszy, że te drogie taryfy tamują wszelki ruch handlowy w okolicach, przez które wspomniana kolej przechodzi i oddziałują w wysokim stopniu niekorzystnie na transakcye wszelkiego rodzaju;

zważywszy, że przyczynienie się kraju powiatów, gmin i pojedynczych osobistości do powstania tych kolei miało na celu ułatwienie i udogodnienie środków komunikacyjnych, - a wysokie taryfy wprost odwrotnie działają:

zważywszy, że ta wysokość i nierównomierność taryf jest z jednej strony krzywdą dla ludności zamieszkującej wspomniane okolice, a z drugiej strony nie przysparza dochodów zarządowi kolei;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby niezwłocznie przystąpił do zrównania taryf dla

przewozu osób i towarów na szlakach kolei lokalnej wschodnio galicyjskiej Wygnanka-Skała-Iwanie puste i Biała Czortkowska-Zaleszczyki jednolicie z taryfami na szlaku Tarnopol-Kopeczyńce tejże samej kolei lokalnej.

Lwów, dnia 27. lutego 1899.

Rudrof,
wnioskodawca.

Zagórski, Sozański, Karol Dzieduszycki, Artur Cielecki, Włodzimierz Siemiginowski, Vivien, Schnell, Sala, Cieński, Biełański, Stecki, Krzysztofowicz, Witold Niezabitowski, Kostheim, Trzecieski, Urbański, Kraiński.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 2. marca godz. 12. w południe oznajmiając, że porządek dzienny następnego posiedzenia zostanie posłom doręczonym.

Koniec posiedzenia godz. 10 m. 45 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Andrzej Potocki w. r.

